

Trubadurzy, Autostrada numer osiem

Muzyka:

S. Kowalewski, M. Lichtman, R. Poznakowski

Słowa:

J. Kondratowicz

Autostrada numer osiem

nie omija tego miasta,

na parkingach samochody

rozpryskują ciepły asfalt.

Pod schylonym drogowskazem

szary beton, biały kamień,,

a nad głową gdzieś wysoko

chmury w słońcu rozsypane.

Miasto bez nazwy, słońce bez cienia,

ludzie bez marzeń,, czas bez imienia...

Autostrada numer osiem

zatrzymuje się tu czasem,

głośno krzyczą zdarzeniami

zacytane płachty gazet.

Nad lotniskiem samoloty

poszarpany gubią błękit,

płoszy nagły podmuch wiatru

spokńj ludzi i gołębi.

Miasto bez nazwy, słońce bez cienia,

ludzie bez marzeń,, czas bez imienia...

Autostrada numer osiem

za gasnącym biegnie światłem,

w reflektory chwytńr

ostry jak podmiejski zakręt.

Na parkingach puste miejsca,

jak daleko tu, jak blisko,

odjeżdżają autobusy

w niebo - zawieszńnisko.

Miasto bez nazwy, słońce bez cienia,

ludzie bez marzeń,, czas bez imienia...